

MIEDZY OBRAZOWANIEM A DZISIAJ

Seminarium w Opolu

REDAKCJA

Hanna Aleksandruk
Karolina Grzywaczewska
Kacper Chodowiec

2026

SPIS TREŚCI

Teksty:

Ks. dr Piotr Radzikowski	4
Tomasz Nowak	6
Hanna Aleksandruk	8

Prace artystów:

Tomasz Nowak

San Juan Evangelista wg El Greco	11
Santiago El Mayor wg El Greco	12
San Bartolome wg El Greco	13

Natalia Ejsmont

Demon 1	16
Tonący Legion	17
Wyjdź, duchu nieczysty, z tego człowieka	18

Natalia Jarmakiewicz

Duae Matres	21
Matres Populi	22

Kacper Chodowiec

Święty	25
Zmartwychwstanie	26
Błysk Światła	27

Habriella Shevtsova

Isaac Night	30
Death	30

Hanna Aleksandruk

Chrystus	33
Śiwa	34

Kateryna Proshchyna

Baranki	37
Śmierć z Barankiem	38
Agnus Dei	39

Karolina Grzywaczewska

Serafin	42
Serafin (szkice)	43

Paulina Krajewska

Pokuta z cyklu Maria Magdalena	46
Nawrócenie z cyklu Maria Magdalena	47
Noli me tangere z cyklu Maria Magdalena	48

Paula Jagiełło

Golgota	51
Krew i woda	52
Ukrzyżowanie	53

Aleksandra Turyk

Bóg Ojciec	56
Syn Boży	57
Duch Święty	58

KS. DR. PIOTR RADZIKOWSKI

Sztuka jest niezwykle autentycznym, a zarazem wyjątkowo wysublimowanym językiem ludzkiej komunikacji. W dorobku artystycznym kolejnych epok, niczym w zwierciadle, rezonuje cała paleta ludzkich przeżyć – od tych najprostszych, po te najbardziej głębokie, egzystencjalne. Przez to, że sztuka w sobie tylko właściwy sposób potrafi „zmaterializować” to, co niematerialne, Kościół od wieków pielęgnował z nią zażyłe przymierze. I choć w ostatnim czasie powiązania te wyraźnie osłabły, Kościół nie rezygnuje z dialogu ze światem sztuki, albowiem wciąż sztuki potrzebuje, by rzeczywistość duchowa, niewidzialna, Boża, stawała się postrzegalna, a nawet, w miarę możliwości, pociągająca (zob. Jan Paweł II, List do artystów, Rzym 04.04.1999).

Cieszy fakt, że na zaproszenie do współpracy w ramach Dni Kultury Chrześcijańskiej Diecezji Siedleckiej (12–22 X 2025) pozytywnie odpowiedzieli studenci Wydziału Sztuki Uniwersytetu w Siedlcach z dr. hab. Tomaszem Nowakiem, prof. UwS, na czele. Powstałe w tym czasie prace są emocjonalnym i indywidualnym zapisem spotkań z Dobrą Nowiną, niosącą nadzieję, są przestrzenią piękna, w której można dotknąć misterium i odkryć sens.

Duszpasterz Środowisk Twórczych Diecezji Siedleckiej

TOMASZ NOWAK

Czy żyjemy ciągle w przestrzeni totalitarnej, w której złotym środkiem na metamorfozę ma być bunt i wykrzykiwanie często pustych haseł?

Może warto jednak zająć się swoją najbliższą przestrzenią, swoim otoczeniem i tutaj próbować zapoczątkować zmiany. **Pracą nad samym sobą.**

Powodem, jaki nas sprowokował do podjęcia próby zmanifestowania SIEBIE jest doświadczenie, intelektualne wyzwanie i udowodnienie, iż sztuki plastyczne są ciągle żywą dyscypliną, która stanowi dowód mocnego oddziaływania jako wartości budowanej na wielodyscyplinarnym doświadczeniu.

Inspiracje i zdarzenia budują poszczególne opowieści zamknięte w formach na płaszczyźnie, które młodzi adepci ożywiają w indywidualnych interpretacjach. Prezentowane obiekty, o bogatych pod względem ikonograficznym kompozycjach, dopełnia ogólny wydźwięk, odnoszący się do miejsca ich powstania.

Forma przekazu każdego z autorów oraz treść daje odbiorcy możliwość obcowania z niepowtarzalnym zapisem treści sakralnych.

Obiekty prezentowane na wystawie nawiązują do *sacrum* i *profanum*, wartości budujących sferę religijną, ale także niekonwencjonalną metodę odczytywania współzależnych zjawisk, tworzących kulturę chrześcijańską w pełnej symbiozie z szeroko pojętą sztuką.

HANNA ALEKSANDRUK

Ten seminarium nie było dla nas tylko spotkaniem ze sztuką – był dotknięciem czegoś, czego nie da się nazwać, ale można to poczuć.

Zobaczyliśmy, że *sacrum* nie należy jedynie do przeszłości, do świątyń ani do ikon. Ono *żyje* – w nas, w naszym spojrzeniu, w każdym zetknięciu z obrazem, w każdym pytaniu, które pozostaje bez odpowiedzi.

Uczyliśmy się patrzeć – nie tylko oczami, lecz razem. W tym wspólnym patrzeniu rodzi się nowe rozumienie, jakby wiele różnych spojrzeń składało się w całość. To poczucie wspólnoty, symbiozy, w której każdy z nas zetraca się w sztuce i w innych.

Zobaczyliśmy, że młodość także szuka *sacrum* – nie w formie dogmatu, lecz w formie poszukiwania. Szukaliśmy Boga w naszych myślach, w obrazach, w nas samych. I może właśnie w tym poszukiwaniu, w tym otwartym ruchu, objawia się nasza wiara.

I pewnie każdy ze mną się zgodzi: nie znaleźliśmy odpowiedzi, lecz ciszę, w której można usłyszeć obecność.

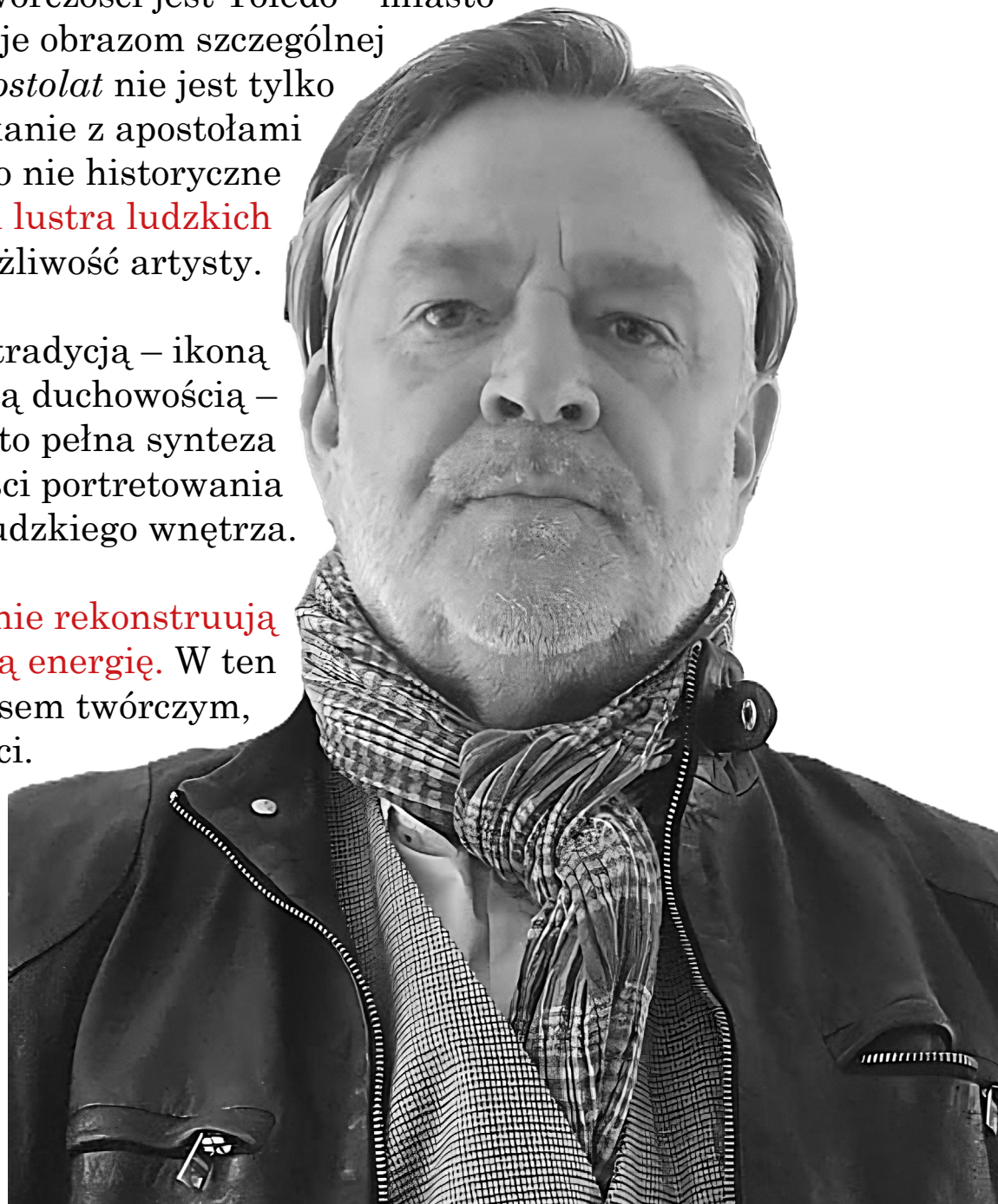
TOMASZ NOWAK

Cykl *Apostolatu* to jedna z najbardziej przejmujących realizacji późnego El Greca. To nie ikonograficzny obowiązek, lecz **przestrzeń duchowego eksperymentu**, którego osią i źródłem napięcia jest wizerunek Zbawiciela.

Naturalnym kontekstem dla tej twórczości jest Toledo – miasto o mistycznej atmosferze, która nadaje obrazom szczególnej intensywności. W Muzeum El Greca *Apostolat* nie jest tylko prezentowany, jest doświadczany. Spotkanie z apostołami przybiera formę intymnego dialogu. To nie historyczne postacie, lecz **emanacje duchowych postaw i lustra ludzkich niepokojów**, w których odbija się wrażliwość artysty.

Z nieustannego dialogu twórcy z tradycją – ikoną bizantyjską, renesansem i hiszpańską duchowością – narodziły się dzieła unikatowe. *Apostolat* to pełna synteza malarskiej odwagi, duchowej głębi i zdolności portretowania ludzkiego wnętrza.

Moje realizacje inspirowane *Apostolatem* nie rekonstruują przeszłości, lecz podejmują jego duchową energię. W ten sposób tradycja staje się żywym impulsem twórczym, otwartym na nowe interpretacje i wrażliwości.

**San Juan
Evangelista wg
El Greco**

2025 r., płótno,
technika
mieszana,
100x70cm

**Santiago El
Mayor wg El
Greco**

2025 r., szkic,
płótno, technika
mieszana,
100x70cm

**San Bartolome
wg El Greco**

2025 r., płótno,
technika mieszana
100x70cm

NATALIA EISMONT

Tworzę prace składające się z materiałów, które mam pod ręką. Najczęściej robię rzeźby ze śmieci, aby dać im drugie życie. Korzystam z tego, co dała mi natura, czyli glina, pióra lub gałęzie. Zbieram także różne «przydasie», ale niestety nigdy ich nie używam. Gdy bawię się ceramiką, widzę, że tylko z nią wiążę swoją przyszłość.

Moje obrazy przedstawiają **egzorcyzm**, o którym mowa jest w Nowym Testamencie. Jest to opowieść o uzdrowieniu opętanego Gerazyńczyka, z którego Jezus wypędził legion demonów. One z kolei weszły w stado świń i utonęły w jeziorze. Cykl składa się z trzech abstrakcyjnych obrazów, na których kolejno przedstawiłam Jezusa, chorego Gerazeńczyka i tonące demony. Dodatkowo namalowałam trzy małe obrazy przedstawiające negatywne emocje, które **obserwator może interpretować na swój własny sposób**. Dzieła wykonane są farbami akrylowymi, które nakładałam pędzlami, palcami, folią aluminiową, folią spożywczą i szpachelkami.

Demon 1

2025 r., akryl na
płótnie, 20x20cm

Toniący Legion

2025 r., akryl na
płótnie, 50x60cm

**Wyjdź, duchu
nieczysty, z tego
człowieka**

2025 r., akryl na
płótnie, 70x50cm

NATALIA JARMĄKIEWICZ

W twórczości balansuję między dwoma światami: intuicyjnym malarstwem a krytycznym kolażem.

Moja sztuka to przestrzeń, w której osobiste doświadczenia spotykają się z historią i prawami kobiet. W malarstwie skupiam się na barwie jako nośniku emocji – to często intymne autoportrety, służące osławianiu trudnych etapów życia, jak strata czy lęk. Kolaż stanowi natomiast pole do intelektualnej polemiki z zastanym porządkiem. Poprzez dekonstrukcję obrazów i inspirację m.in. „Histerią Sztuki” Soni Kiszy **przywracam podmiotowość kobietom** uwięzionym w schematach. Te wizualne manifesty oddają im głos. Niezależnie od techniki moim nadrzędnym celem jest poszukiwanie „światła w ciemności” i łączenie perspektywy osobistej z walką o widzialność kobiecego doświadczenia.

Duae Matres

2025 r., akryl na
płótnie, 60x80cm

Matres Populi

2025 r., akryl na
płótnie, 60x80cm

KACPER CHODOWIEC

W swojej twórczości często poruszam tematy związane z ludzką psychiką, starając się uchwycić emocje, myśli i stany wewnętrzne, które są trudne do wyrażenia słowami. Zafascynowany światem fantasy, tworzę obrazy pełne wyobraźni, w których pojawiają się elementy niemożliwe do odczucia w naszym codziennym życiu, co pozwala na głębsze zanurzenie się w innych rzeczywistościach.

W tym cyklu prac poruszam temat będący **fundamentem chrześcijańskiej nadziei**, czyli Zmartwychwstanie Jezusa. Inspirowałem się sztuką na przestrzeni wieków, jednak zależało mi na uniknięciu prostych schematów kompozycyjnych. Nie chciałem przedstawiać Chrystusa jako odległej istoty, lecz nadać Mu wymiar bliski człowiekowi. Udało mi się to osiągnąć dzięki stylistyce abstrakcyjnej.

Postacie są owiane tajemnicą i niedopowiedzeniem, co ma pobudzać odbiorcę do głębszych przemyśleń. Nie widzimy tu zdefiniowanych ruchów czy wyrazów twarzy, które narzucałyby konkretną interpretację. Główny obraz cyklu ukazuje moment wyjścia Chrystusa z grobu w towarzystwie anioła. Całość utrzymana jest w stłumionej kolorystyce, z której wybija się symboliczny akcent **czzerwieni**.

Święty

2025 r., akryl na
płótnie, 70x50cm

Zmartwychwstanie

2025 r., akryl na
płótnie, 120x100cm

Błysk Światła

2025 r., akryl na
desce, 70x50cm

HABRIELLA SHEVTSOVA

A portrait of Habriella Shevtsova, a young woman with curly brown hair, wearing a white lace-trimmed blouse and a pearl necklace. She is looking slightly to the right with a thoughtful expression.

Moje prace poświęcone są badaniu ludzkiej psychiki poprzez wizualne metafory. W swoich dziełach łączę złożone obrazy, szyfry i symbolikę kolorów, aby stworzyć wielowymiarowe narracje, które skłaniają widzów do głębokiej autorefleksji. Moja główna misja polega na pomaganiu ludziom w lepszym zrozumieniu samych siebie poprzez **odkrywanie ukrytych aspektów emocji i świata wewnętrznego**.

Jednym z kluczowych narzędzi w moim arsenale jest kontrast między obrazem a tytułem. Na przykład, jeśli na płótnie uchwycony jest głęboki smutek, mogę nazwać dzieło „Radość”, podkreślając rozbieżność między tym, co pokazujemy światu, a tym, co kryje się w nas. Nie jest to tylko zabieg stylistyczny, ale zaproszenie do refleksji nad autentycznością naszych słów i uczuć.

Obecnie poszerzam swoje horyzonty, ucząc się modelowania 3D, animacji i projektowania, a także pracując nad tą książką, aby nadać swoim projektom nowy wymiar. Wierzę, że sztuka jest pomostem między światem wewnętrznym a zewnętrznym i staram się tworzyć prace, które znajdują oddźwięk na poziomie osobistym, sprzyjając samopoznaniu i rozwojowi emocjonalnemu.

Death

2025 r., grafika
cyfrowa, 13x21cm

Isaac Night

2025 r., grafika
cyfrowa, 13x21cm

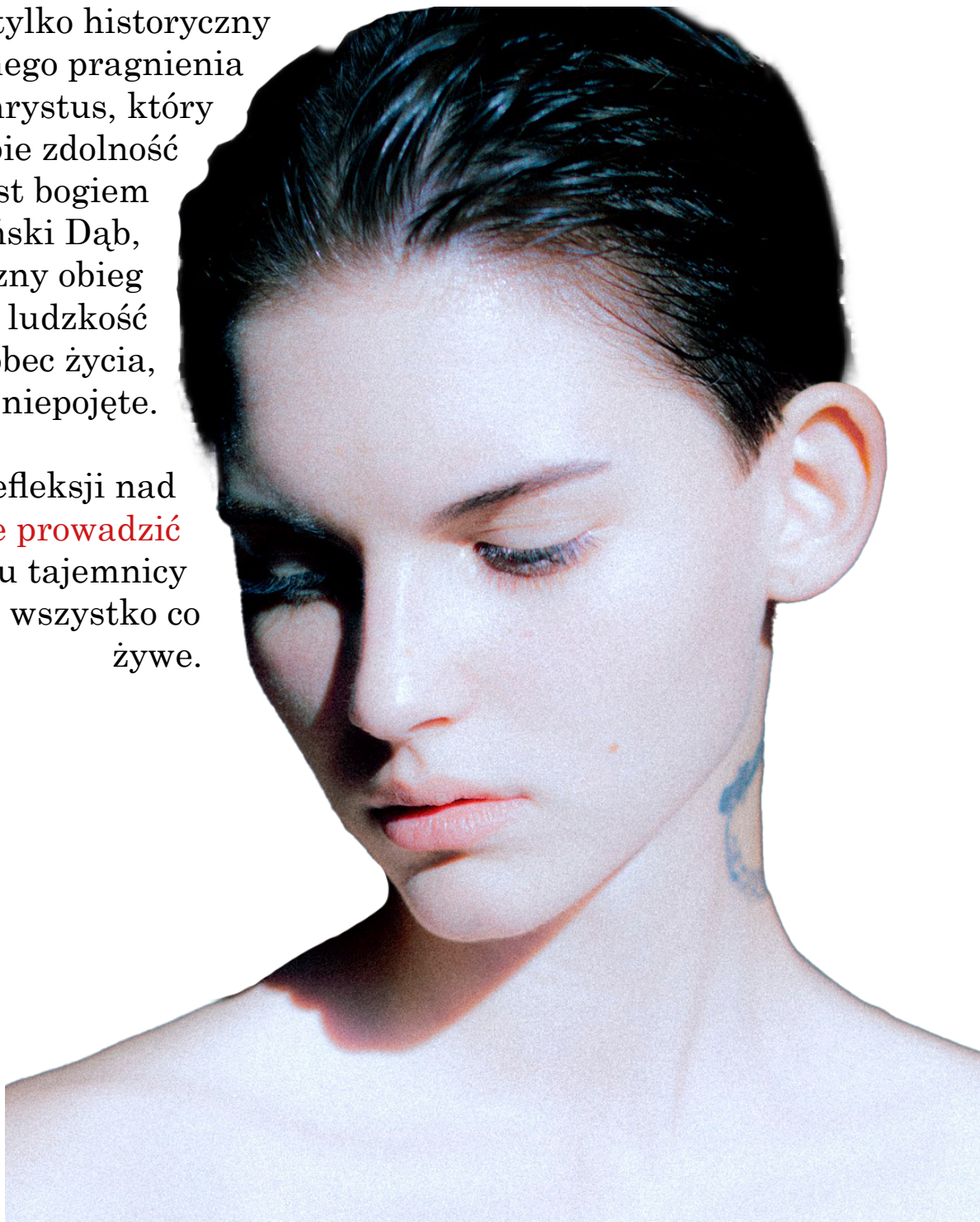

HANNA ALEKSANDRUK

Każdy obraz narodzin Boga to nie tylko historyczny moment, a bardziej przejaw samego pragnienia człowieka, by połączyć się z Wyższym. Chrystus, który “rodzi się”, kiedy człowiek odnajduje w sobie zdolność do miłości i ofiarności, Śiwa, który jest bogiem zniszczenia i tworzenia, potężny słowiański Dąb, symbolizujący cykliczność natury i wieczny obieg życia – to różne “języki”, za pomocą jakich ludzkość nazywa to samo uczucie: zachwyt wobec życia, wieczności i tego, co dla ludzi jest niepojęte.

Swoimi obrazami zapraszam was do refleksji nad tym, jak **różnorodność tradycji może prowadzić do jedności** – jedności w doświadczeniu tajemnicy istnienia, jedności w świetle, które łączy wszystko co żywe.

Chrystus

2025 r., akryl na
płótnie, 80x80cm

*“Bóg rodzi się w nas w różnych formach, gdy
dusza dotyka wiecznych wartości.”*

Śiwa

2025 r., akryl na
płótnie, 70x60cm

KATERYNA PROSHCHYNA

Tworzę projekty zarówno w cyfrowym designie, jak i w tradycyjnym malarstwie, łącząc formę z emocjami. Inspirują mnie przestrzeń miejska, ludzkie emocje oraz symbolika życia i natury. Często korzystam z kontrastu, badam kształty i objętość oraz eksperymentuję z efektami wizualnymi. Chcę, aby moje prace wzbudzały emocje i pozwalały spojrzeć na codzienne rzeczy w nowy sposób.

Inspirując się symboliką baranka, stworzyłam cykl prac poświęcony **Agnus Dei** jako znakowi ofiary, miłości i zbawienia. Baranek jest tu przedstawiony jako Chrystus, który **dobrowolnie przyjmuje cierpienie**, aby przynieść ludziom światło. Jednocześnie odnoszę tę symbolikę do człowieka i jego pragnienia ocalenia.

W swoich pracach pokazuję drogę od ofiary i cierpienia po nadzieję.

Baranki

2025 r., akryl na
płótnie, 60x80cm

**Śmierć
z Barankiem**

2025 r., akryl na
płótnie, 60x40cm

Agnus Dei

2025 r., akryl na
płótnie, 60x40cm

KAROLINA GRZYWAŁCZEWSKA

W swojej twórczości koncentruję się na realizmie, realizmie fantastycznym oraz niekiedy surrealizmie. Moje prace to przede wszystkim portrety, które stają się narzędziem do badania człowieka, tworzenia jego historii oraz próbą rozszyfrowania i opisanie emocji. Inspiracje czerpię z filmów, książek, mitologii i fantastyki – to właśnie one pozwalają mi przenosić się do innej rzeczywistości, oderwać się od codzienności i spróbować poczuć to, co odczuwa bohater, którego obserwuję.

W obrazie „Serafin” poruszyłam temat hierarchii anielskiej, chcąc przełamać schemat zwykłego anioła i ukazać mistyczne, potężne istoty ze Starego Testamentu. **Co tak naprawdę może nas czekać gdzieś tam po drugiej stronie?**

Dzieło przedstawia dostojną postać w jasnej szacie, uosabiającą czystą duszę. Kluczowym elementem są ogromne skrzydła pokryte oczami – nawiązanie do biblijnych serafinów, istot „wszechwidzących”, symbolizujących boską czujność. Motyw ten nadaje kompozycji niepokojący charakter, balansujący między *sacrum* a fantastyką. Tło stanowi błękitny witraż, wzmacniający sakralny wydźwięk pracy. Kontrast między spokojem postaci a wielością spojrzeń to metafora duchowej opieki, ale i nieustannej obserwacji. Obraz buduje atmosferę tajemnicy, zachęcając do refleksji nad granicą między światem materialnym a sferą *sacrum*.

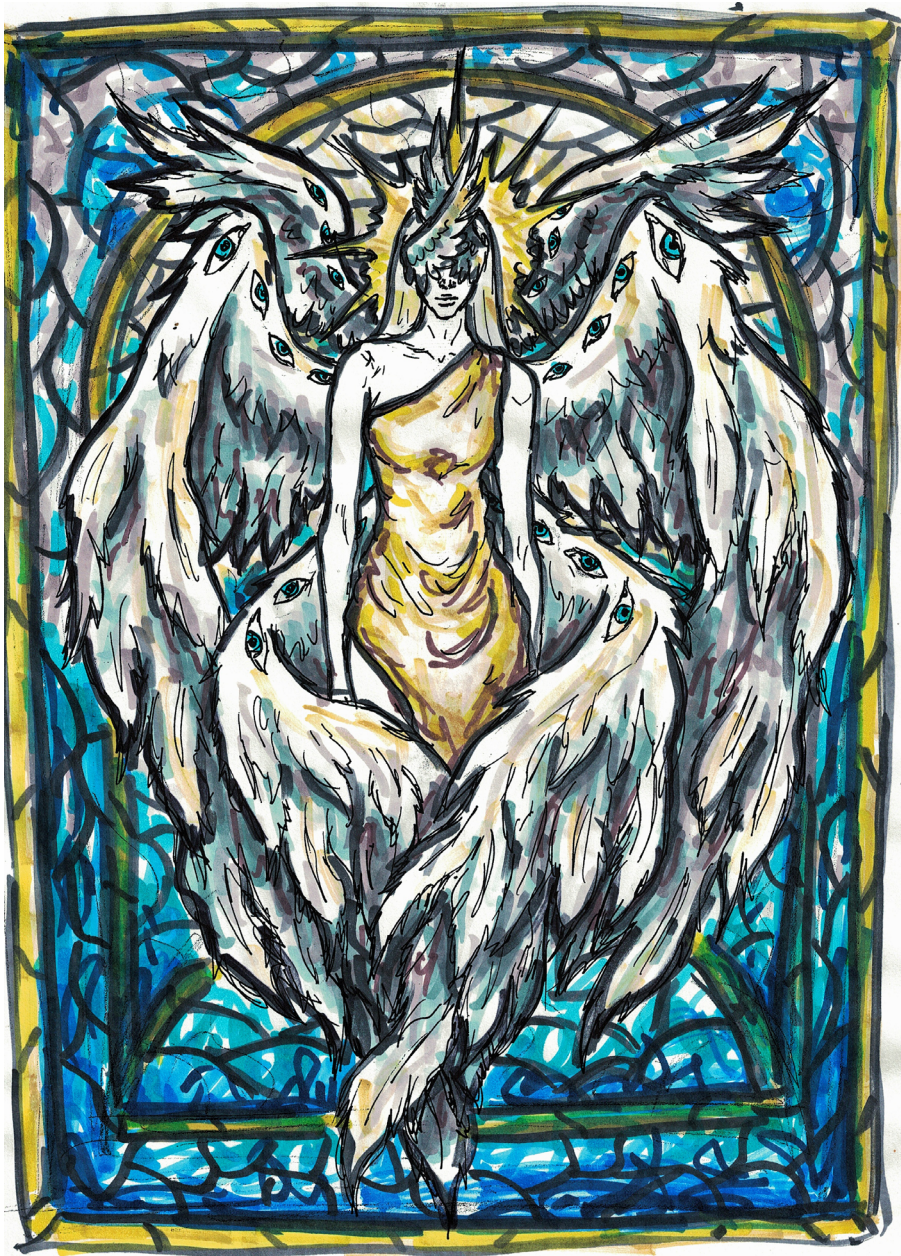
Serafin

2025 r., akryl na
płótnie,
100x80cm

Serafin

2025 r., szkic,
29x21cm

Serafin

2025 r., szkic,
29x21cm

PAULNA KRAJEWSKA

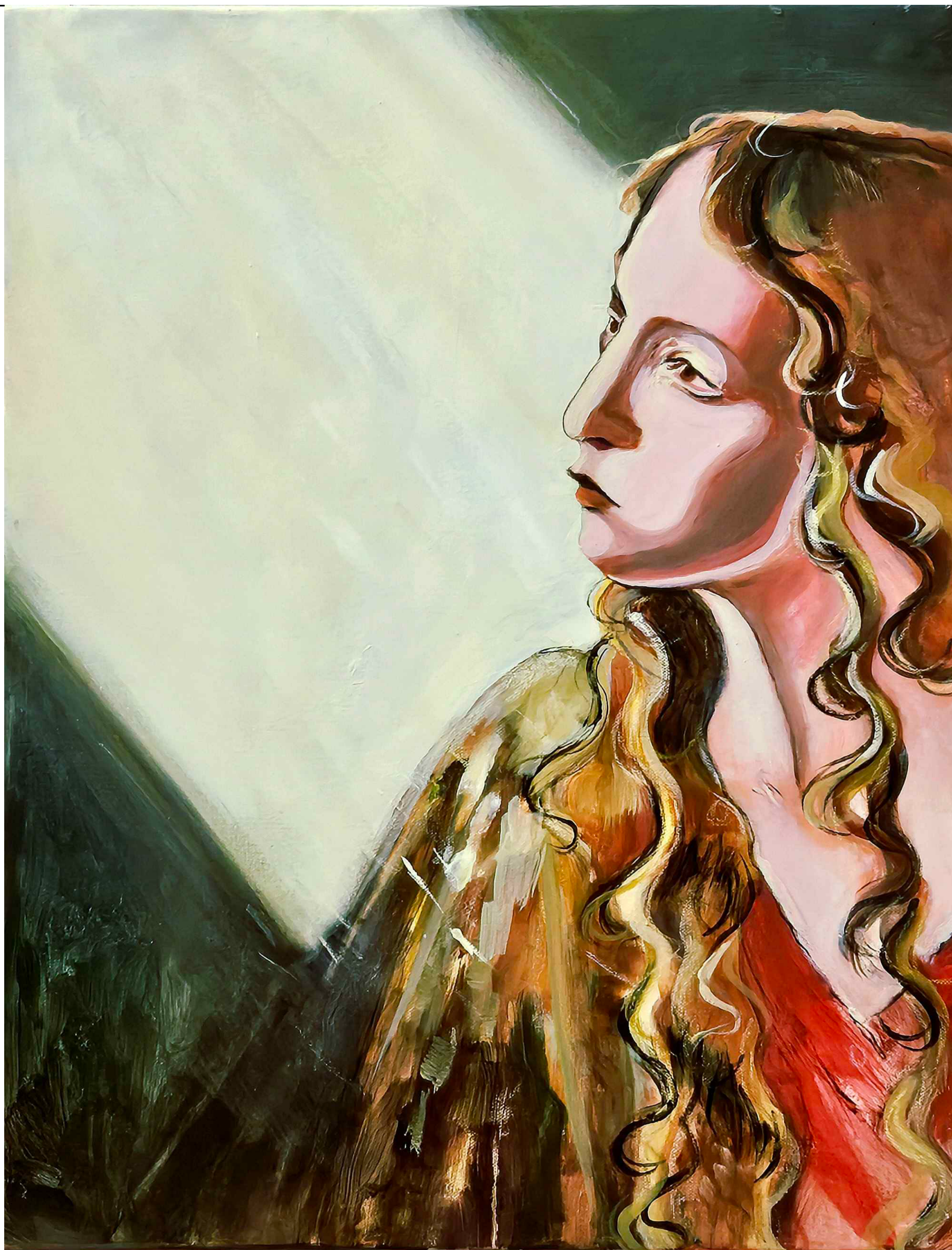

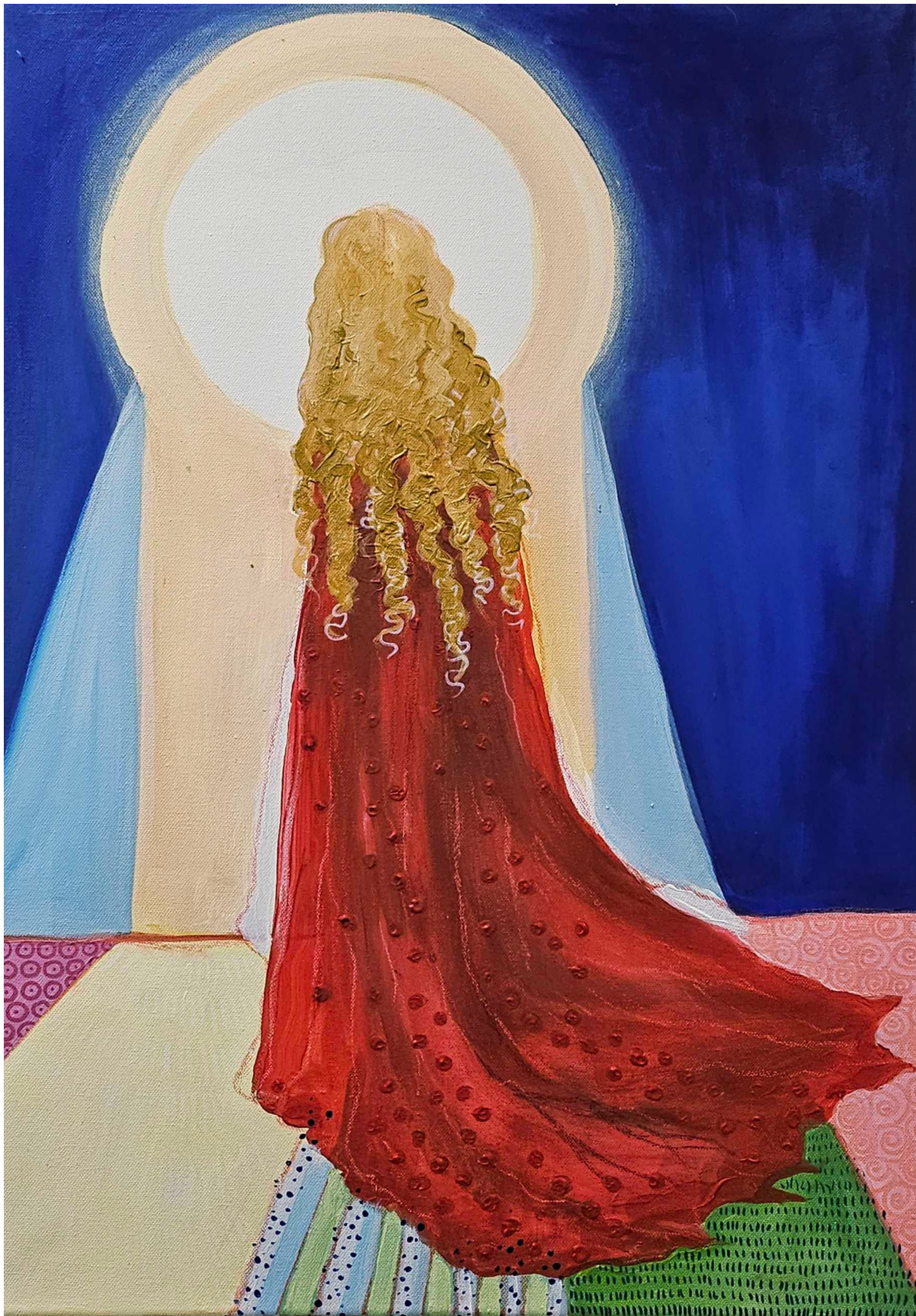
Pasjonuję się malarstwem akrylowym, które stanowi dla mnie formę osobistej ekspresji. W swojej twórczości poszukuję sposobów na wyrażenie emocji i nastroju poprzez kolor i fakturę.

Podczas seminarium stworzyłam trzy obrazy inspirowane Marią Magdaleną – jej pokutą, nawróceniem i spotkaniem „*Noli me tangere*”. W moich pracach starałam się ukazać ją jako **symbol zmian**, wewnętrznej drogi oraz światła w ciemności.

**Pokuta z cyklu
Maria Magdalena**

2025 r., akryl na
płótnie, 70x50cm

**Nawrócenie z cyklu
Maria Magdalena**

2025 r., akryl na płótnie,
70x50cm

**Noli me tangere z cyklu
Maria Magdalena**

2025 r., akryl na płótnie,
50x80cm

PAULA JAGIEŁŁO

Postrzegam sztukę jako medium do przekazywania ważnych dla mnie haseł i idei. Sztuka ma ogromną moc wpływania na ludzi, zaprasza do refleksji i zmian. Tworzę w stylu abstrakcyjnym, ponieważ uważam, że **nieoczywiste formy** najlepiej potrafią oddać to, co mam do przekazania.

Cykl, który powstał podczas pleneru malarskiego jest inspirowany tajemnicą męki i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Postanowiłam przedstawić cztery najważniejsze dla mnie sceny: ukrzyżowanie, Golgotę, wypływającą wodę i krew ze świętej rany i wstęgi **wychodzące z serca Jezusa**.

Wszystkie prace są wykonane farbami akrylowymi na płótnach. Przedstawione na obrazach trójkąty są symbolem świętej trójcy i mają za zadanie pokazać wyniosłość i pięcie się ku niebu, czyli powrót Chrystusa do Ojca i wyznaczanie kierunku dla wierzących. Na obrazach króluje szlachetna czerwień, która symbolizuje krew, biel natomiast jest oznaką czystości i niewinności. Żółto-brązowe tło i elementy mają za zadanie dodać królewskiego wyrazu.

Golgota

2025 r., akryl na płótnie,
40X40cm

Krew i woda

2025 r., akryl na płótnie,
100x70cm

Łań

Ukrzyżowanie

2025 r., akryl na płótnie,
100x70cm

ALEKSANDRA TURYSK

W mojej pracy artystycznej lubię eksperymentować z różnorodnymi mediami – od tradycyjnych technik malarskich po nowoczesne technologie. Według mnie sztuka ma moc transformacji, zarówno dla artysty, jak i dla odbiorcy. Przez sztukę staram się skłaniać odbiorców do refleksji.

W swojej twórczości chciałam przedstawić Tróję Świętą, jednak w sposób bardziej osobisty, nawiązując do własnych doświadczeń, jakim było obserwowanie i **przeżywania pożaru katedry** Notre-Dame w Paryżu w 2019 roku – wydarzenie, które odebrałam nie tylko jako stratę dla kultury, ale też **jako symbol duchowego cierpienia i nadziei odrodzenia wiary**.

Mój cykl trzech obrazów ma na celu połączenie symboliki Trójcy Świętej z tym tragicznym wydarzeniem, tworząc artystyczną refleksję nad sensem **zniszczenia i odnowy**.

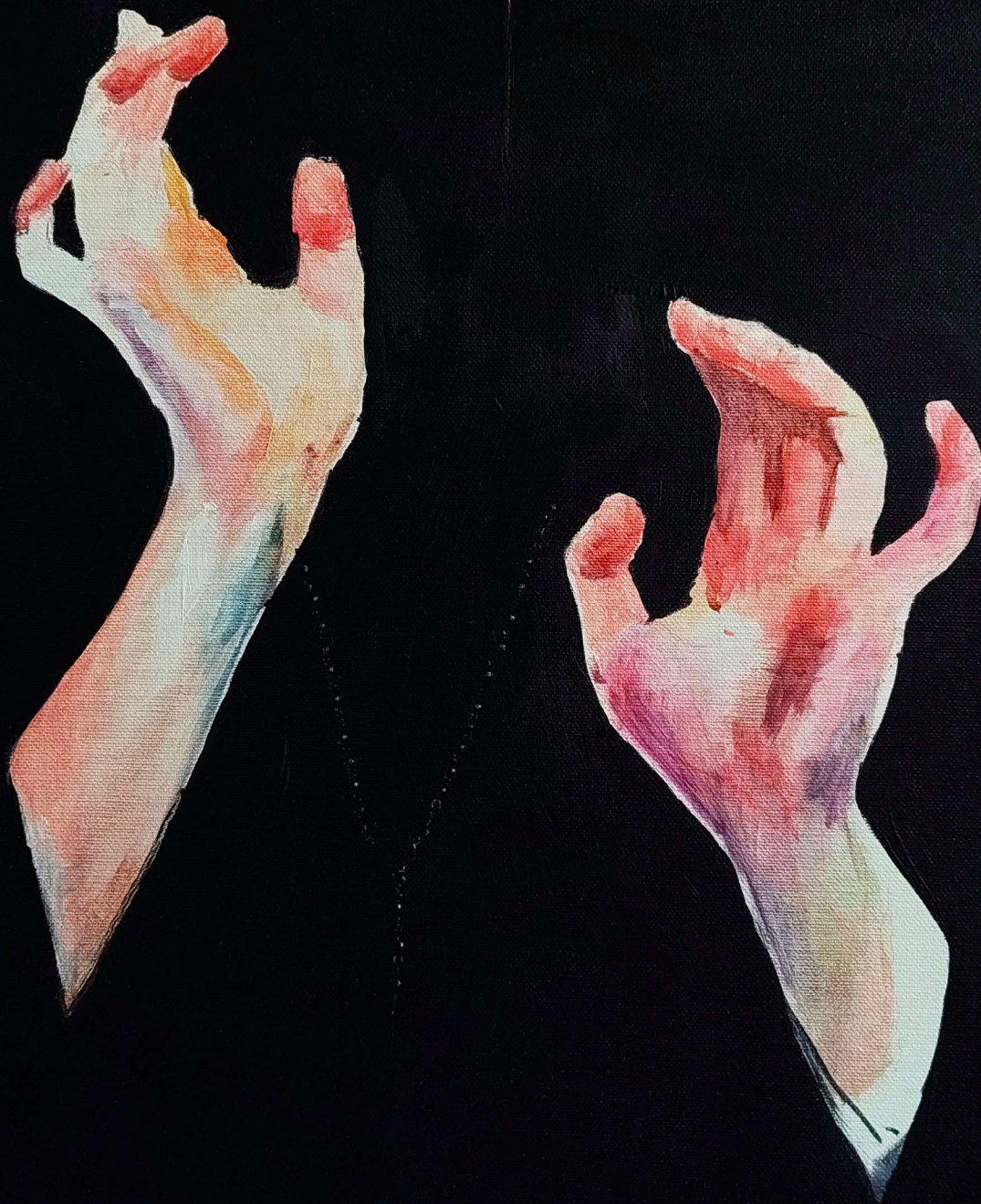
Bóg Ojciec

2025 r., akryl na
plótnie, 60x45cm

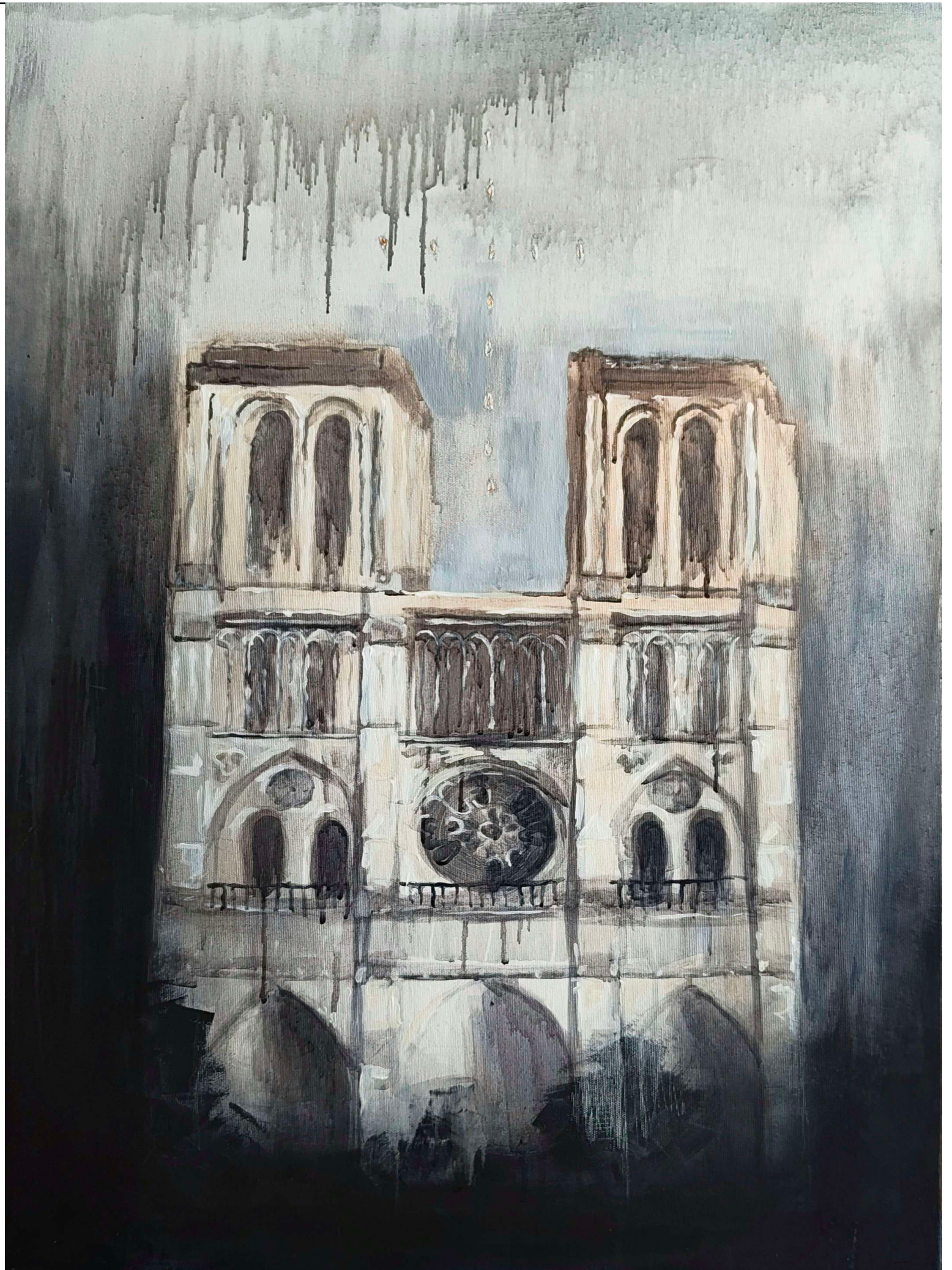
Syn Boży

2025 r., akryl na
plótnie, 60x45cm

Duch Święty

2025 r., akryl na
plótnie, 90x60cm

REDAKCJA

Hanna Aleksandruk

studentka sztuk plastycznych III roku studiów I stopnia

Karolina Grzywaczewska

studentka sztuk plastycznych III roku studiów I stopnia

Kacper Chodowiec

student sztuk plastycznych II roku studiów II stopnia

KOREKTA

dr Aldona Borkowska

Dyrektor Wydawnictwa Naukowego UWS

OPRACOWANIE GRAFICZNE, SKŁAD

Habriella Shevtsova

studentka sztuk plastycznych III roku studiów I stopnia

KURATOR WYSTAWY

Hanna Aleksandruk

studentka sztuk plastycznych III roku studiów I stopnia

WYSTAWA

Między obrazowaniem a dzisiaj
Galeria Ściana, Instytut Sztuk Plastycznych
Wydział Sztuki Uniwersytetu w Siedlcach
ul. Żytnia 39

e-ISBN: 978-83-68754-38-4

Uniwersytet w Siedlcach
Wydział Sztuki

Wydawnictwo
Naukowe
UWS

TYGODNIK REGIONALNY

Echo Katolickie

FUNDACJA
Harmonia Humana